

EXPREZIDENT VÁCLAV KLAUS: STANOVISKO K SITUACI V AFGHÁNISTÁNU. Hrozný debakl české zahraniční politiky a 14 zcela zbytečně zmařených životů českých vojáků

- CZ24 News | 17. srpna 2021

AFGHÁNISTÁN: Šokující, pro mnohé překvapivý vývoj v Afghánistánu – bleskurychlý debakl západní intervencí (v čele s USA) udržované afghánské vlády a triumfální vítězství islamistického hnutí Tálibán – je potvrzením dlouhodobého stanoviska, které IVK k tomuto konfliktu a naší účasti v něm zastává.

Jsme rozhodnými odpůrci agresivního lidskoprávního intervencionismu a snah exportovat západní univerzalistické představy o uspořádání společnosti do zemí, které k něčemu podobnému nejsou kulturně, společensky i nábožensky vhodné. Afghánská válka tuto nevhodnost velmi rychle demonstrovala a z toho pramenila i jistá zdrženlivost, kterou vůči ní v době svého mandátu zaujímal prezident Václav Klaus.

Afghánská zdrcující porážka západního expanzionismu je jen dalším příkladem v řadě: Irák, Libye, Sýrie, Ukrajina. To jsou země, kde se Západ snažil bez jakýchkoliv skrupulí vměšovat do jejich vnitřních problémů, aby je nakonec zradil, opustil, nesplnil očekávání, na základě kterých v těchto zemích intervenoval a podporoval tu část společnosti, která se zdála být Západu nakloněna.

Překvapivý konec afgánské války a předání moci Tálibánu bez ohledu na osud dosavadních přátel a spojenců je mementem a varováním pro všechny, kdo se vydávají do rukou mocných, spoléhají na ně a zapomínají se starat o zajištění vlastní bezpečnosti. Dnešní debakl potvrdil, že velmocí nemají přátele, ale pouze zájmy. Neplatí to samozřejmě jen pro Afghánistán.

Vítězství Tálibánu není překvapením, jak se tváří dnešní komentátoři, neboť se k němu schylovalo již celá léta. To, že NATO a USA tento fakt zlehčovaly, je dalším důkazem jejich nepochopení afghánské společnosti. Je důkazem pokrytectví těch, kteří z dvě desetiletí trvající války masivně profitovali a měli na jejím prodlužování zájem bez ohledu na její skutečné výsledky.

Stejně tak bylo jednostranným – a jak se ukázalo i nepravdivým – tvrzení, že „Afghánistán a jeho obyvatelé drtivě Tálibán odmítají“. Kdyby tomu tak bylo, Tálibán by nikdy nedosáhl toho, že dnes znovu plně ovládá celou zemi a postupuje Kábulem bez jakéhokoli odporu.

Rychlost zhroucení loutkové prozápadní afghánské vlády a její všestranně vybavené a Západem vyzbrojené armády ukazuje, že její opora v zemi byla nulová. Vysoká morálka bojovníků Tálibánu naopak potvrdila autentickou sílu odporu proti okupantům a pevné zakořenění Tálibánu v zemi a jejích tradicích. To není překvapivé. Afghánistán se vrací k režimu, který odpovídá charakteru místní společnosti více než experimenty s exportem liberální demokracie. Nepřipustíme proto hysterické snahy zneužít afghánské situace k roztočení nové vlny masové migrace do Evropy.

I ve světle této zkušenosti si přiznejme, že dnešní Západ nemá oprávnění komukoliv ve světě vnucovat uspořádání společnosti podle svých představ. Připomeňme také, jaké míře ostrakizace byl

vystaven každý, kdo u nás kriticky hodnotil míru angažovanosti NATO v Afghánistánu, v Iráku, v Sýrii, či při stupňování napětí na Ukrajině.

Současně afghánský debakl ukazuje, jak sporná byla snaha založit strukturu i tradice nově budované české armády na logice námezdního expedičního sboru bojujícího ve vzdálených konfliktech. Porážka Západu, již dnes v Afghánistánu přihlížíme, je také porážkou české zahraniční politiky a měli bychom být schopni si to aspoň jednou přiznat. A využít toho k zásadní reflexi. Zavazují nás k tomu i zbytečně zmařené životy 14 českých vojáků.

Václav Klaus a kolektiv IVK